

Вышэй сцяг саветаў

Советы з'яўляюцца самымі масавымі арганізацыямі, праз якія рабочы клас, калгаснікі і ўсе працоўныя прымаюць непасрэдны ўдзел у кіраванні дзяржавай і праз якія ажыццяўляецца кіруючая роля рабочага класа ў справе сацыялістычнага будаўніцтва.

Надыходзячая кампанія перавыбараў саветаў з'яўляецца адказнай масавай палітычнай кампаніяй па далейшаму ўмацаванню саветаў. Для паспяховага яе правядзення патрэбна агромная мабілізацыя і напружанне сіл усіх савецкіх, партыйных і грамадскіх арганізацый.

У БССР налічваецца каля трох мільёнаў выбаршчыкаў, якія карыстаюцца правамі выбіраць і самі могуць быць абраны ў саветы, і якіх неабходна прыцягнуць да актыўнага ўдзелу ў пераабранні саветаў.

Уся гэта маса выбаршчыкаў аб'яднаецца і прымае штодзённа ўдзел у кіраванні дзяржавай праз сваіх дэпутатаў, якія ўваходзяць у склад 1477 сельсаветаў, 32 гарадскіх саветаў, 72 РВК і цэнтральных арганізацый—ЦВК і СНК БССР.

Асноўны актыў савета складаюць члены—дэпутаты саветаў. Усяго ў склад саветаў абрана ў 1931 годзе—45.441 дэпутат. Акрамя таго, у пастаянную работу ў саветах праз секцыі і дэпутацкія групы ўцягнута яшчэ значная колькасць рабочых і калгаснікаў.

Пры арганізацыі сельсаветаў належная ўвага звернута на абслугоўванне працоўных нацыянальных меншасцей на іх роднай мове. З гэтаю мэтай у БССР арганізаваны і працуюць 40 польскіх, 24 яўрэйскія, 24 рускія, 16 украінскіх, 5 латышскіх, 2 нямецкія і 1 літоўскія саветы.

З часу апошніх перавыбараў саветаў адбыліся каласальныя змены ва ўсіх галінах гаспадарчага і культурнага жыцця нашай рэспублікі.

Перамогі, з якімі БССР ідзе к перавыбарам саветаў, ёсць трыумф ленінскай нацыянальнай палітыкі. Гэтыя перамогі атрыманы ў жорсткай барацьбе супроць беларускага контррэвалюцыйнага нацыянал-дэмакратызма і вялікадзяржаўнага шавінізма. Гэтыя перамогі ярчай і лепш за ўсё выкрываюць і разбіваюць ушчэнт усе дамаганні беларускіх нацыянал-дэмакратаў, ускрываючы ў аголеным і агідным выглядзе іх контррэвалюцыйную сутнасць. Беларусь магла дабіцца пышнага росквіту гаспадаркі і культуры толькі як рэспубліка саветаў, як неадлучная частка вялікага Савецкага союзу.

Асабліва значныя змены адбыліся ў сельскай гаспадарцы ў рэзультатае барацьбы за яе сацыялістычную рэканструкцыю. Замест 17 проц.

калектывізацыі і 4.112 калгасаў на 1 студзеня 1931 года, Савецкая Беларусь налічвае на 1 жніўня 1934 г. 9.820 калгасаў і 55,3 проц. цэнта калектывізацыі. Пасеўная плошча калгасаў складае 60,8 проц. усёй пасеўнай плошчы замест 33,8 проц. на 1 студзеня 1931 г. БССР за гэты час многага дабілася ў галіне механізацыі сельскай гаспадаркі. Замест 30 МТС з 1.006 трактарамі (без соўгасаў) у 1931 годзе, у гэтым годзе БССР мае 76 МТС з 2.120 трактарамі. Акрамя таго, соўгасы Наркамзема маюць 338 трактароў і соўгасы Наркамсоўгасаў маюць 993 трактары.

У межах БССР у гэтым годзе налічваецца каля 400 жывёлагадоўчых, насенаводчых і іншых спецыялізаваных соўгасных гаспадарак.

Ідзе хуткі рост малочна-таварных, свіна-таварных, а з гэтага года і аўцагадоўчых калгасных ферм са значным ростам пагалоўя ў гэтых фермах. Вялікая работа праводзіцца ў калгасах па захаванню маладняка і падрыхтоўцы жывёлагадоўчых ферм да надыходзячай зімы. Разам з тым заканчваецца практычнае ажыццяўленне дырэктывы партыі і ўрада аб тым, каб кожны калгаснік меў сваю карову.

Гэтыя агромныя поспехі ў справе соцыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі ўжо прыносяць свае дадатныя вынікі.

Не выпадкова-ж Савецкая Беларусь перавыканала план вяснянай сяўбы, паспяхова правяла прапалачную і ўборачную кампаніі і выканала ў гэтым годзе абавязковы план зернапаставак дзяржаве да 5 верасня, раней устаноўленага тэрміну і зярном добрай якасці. Гэта з'явілася, галоўным чынам, у выніку таго, што ў працэсе ўзмоцненай барацьбы за большэвіцкія калгасы, калгасы Савецкай Беларусі настолькі ўздужалі, вырасталі такі значны і адданы калгасны актыву, што калгасы, як правіла, з'явіліся перадавікамі ў барацьбе за выкананне гэтага і іншых дзяржаўных абавязацельстваў.

Апіраючыся на калгасы і калгасны актыву, саветы паспяхова разгарнулі работу сярод аднаасобнага сектара.

Абсалютная большасць калгасаў БССР пасля выканання ўсіх дзяржаўных абавязацельстваў, засылкі насенных, страхавых і іншых фондаў здолеюць дастаткова забяспечыць жыццё саміх калгаснікаў, якія на справе ўжо ў гэтым годзе ажыццявяць лозунг тав. Сталіна аб зможным жыцці. Вось чаму восень гэтага года азнаймалася далейшым значным ростам калектывізацыі.

Мінулыя гады былі гадамі ўпорнай класовай барацьбы. Класавы вораг, разбіты і выкрыты, але недабіты нацыянал-дэмакраты аказвалі жорсткае супраціўленне стварэнню і ўмацаванню калгасаў, выкананню дзяржаўных абавязацельстваў.

Барацьба за соцыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі, за большэвіцкія калгасы і за зможнага калгасніка і з'яўляецца важнейшай задачай і праверкай работы сельсаветаў.

Там, дзе сельсаветы разумелі, што лінія партыі і савета адна, дзе саветы на справе змагаліся за генеральную лінію партыі, дзе сельсавет з'яўляўся моцнай цытадэляй большэвізма,—там класавы вораг быў своєчасова выкрыт, разбіт, выкінут з саветаў, з калгасаў, там паспяхова разгортвалася калектывізацыя, калгасы на справе ператвараліся ў большэвіцкія, там своєчасова выконваліся дзяржаўныя абавязацельствы і калгаснік упэўнена і цвёрда ішоў к зможнаму жыццю. І, наадварот, у тых выпадках, дзе ў саветы пранікалі прамыя класавыя ворагі, агенты гулацтва, апартуністы, нацыянал-дэмакраты, гіілыя лібералы,—у тым савете калгасы прадастаўляліся самім сабе і без кіраўніцтва ператвараліся часта ў арэну беспакаранай дзейнасці

контррэвалюцыянераў. Тут на справе пацвярджаліся словы тав. Сталіна:

«Справа не толькі ў саветах, як у форме арганізацыі, хоць сама гэтая форма прадстаўляе найвялікшую рэвалюцыйную заваёву. Справа перш за ўсё ў змесце работы саветаў, справа ў характары работы саветаў, справа ў тым, хто іменна кіруе саветам—рэвалюцыянеры ці контррэвалюцыянеры».

Разам са зменай характару сельскай гаспадаркі, якая перабудоўваецца з аднаасобнай у калгасную, ішло змяненне складу сельсаветаў. Замест 25 проц. калгаснікаў, абраных дэпутатамі сельсаветаў у 1931 годзе, колькасць членаў сельсаветаў-калгаснікаў у 1934 годзе ўзнілася да 53,4 проц. Гэтыя змены ў складзе членаў сельсаветаў адбыліся як за кошт таго, што абраныя ў сельсаветы ў 1931 годзе аднаасобнікі, з'яўляючыся лепшымі, адданымі партыі і савецкай уладзе перадавікамі, за гэты час самі сталі калгаснікамі, а таксама за кошт таго, што рад членаў сельсаветаў не апраўдалі сябе за час работы ў савецце, аказаліся чуждымі і былі адкліканы са складу сельсаветаў, а замест іх былі даабраны адданыя справе партыі і соцыялістычнага будаўніцтва калгаснікі-ўдарнікі.

Увага партыі і ўрада ўвесь час была накіравана на тое, каб усямерна ўзмацніць сельсаветы. З гэтага мэтай пад сельсаветы была падведзена моцная матэрыяльная база. Замест 333 сельсаветаў, меўшых самастойны бюджэт у 1931 годзе, у 1934 годзе ўсе 1.477 сельсаветаў маюць свой самастойны бюджэт. Кіруючы склад сельсаветаў за гэты час значна ўзмоцнен за кошт накіравання ў вёску для сталай работы работнікаў з ліку раённага актыва. Значна падзешана матэрыяльнае становішча работнікаў сельсаветаў. Такім чынам барацьба за соцыялістычную рэканструкцыю сельскай гаспадаркі з'яўлялася ў той-жа час барацьбой за далейшае ўмацаванне сельсаветаў, за ачыстку сельсаветаў ад чуждых, прымазаўшыхся элементаў, ад агентаў класавага ворага, за папаўненне саветаў за кошт лепшых і адданых калгаснікаў з ліку калгаснага актыва.

Дзякуючы прынятым мерам па ўмацаванні сельсаветаў, цэлы рад раёнаў і сельсаветаў, якія ішлі да гэтага з глыбокімі прарывамі, сталі раёнамі і саветамі перадавымі, сістэматычна і свечасова выконваючымі ўсе свае абавязацельствы. Оршанскі, Слуцкі, Чэрэкаўскі, Чырвона-Слабодскі, Менскі і рад іншых раёнаў, а таксама Ерамкоўскі сельсавет, Оршанскага раёна, Баярскі сельсавет, Полацкага раёна, Бычынскі і Кішчына-Слабодскі сельсавет, Барысаўскага раёна, і вялікая колькасць іншых сельсаветаў, заваяваўшых сабе цвёрдае месца сярод перадавых раёнаў і сельсаветаў БССР, служаць лепшым гэтаму довадам.

Вельмі значны поспехі Савецкай Беларусі ў справе прамысловага будаўніцтва. За мінулы час закончан будоўля і пушчан у эксплуатацыю рад новых буйных прадпрыемстваў, а таксама значна рэканструяваны і пашыраны існуючыя прадпрыемствы. Значна павялічылася колькасць рабочых на фабрыках і заводах. Валавая прадукцыя прамысловасці, якая складала ў 1930 г. 35 проц. усёй прадукцыі народнай гаспадаркі, у 1933 годзе складала 60 проц. Гэта гаворыць аб тым, што БССР ператварылася ў краіну індустрыяльна-аграрную.

Поспехі БССР у галіне індустрыялізацыі таксама знаходзяцца ў залежнасці ад работы саветаў і ў першую чаргу горсаветаў. Там, дзе горсаветы самі праз секцыі, дэпутацкія групы займаюцца пытаннямі

прамысловага будаўніцтва і работай прамысловых прадпрыемстваў, там барацьба за промфінплан, за палепшанне матар'яльнага, культурна-бытавога становішча рабочых працякае паспяхова. І наадварот, прарывы ў рабоце прадпрыемстваў заўсёды і немінуча звязаны з недаацэнкай гэтай работы саветамі, з адсутнасцю арганізацыйна-масавай работы ў саветах.

Да таго часу, пакуль Віцебскі горсавет мала займаўся пытаннямі прамысловасці, віцебская швейная фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі», ты і іншыя фабрыкі, працавалі вельмі дрэнна. Калі-ж, побач з іншымі мерамі, прынятымі для аздараўлення і палепшання работы фабрыкі, горсавет разгарнуў масавую работу на прадпрыемстве, арганізаваў дэпутацкія пасты, дэпутацкія групы, устанавіўшы сістэматычную сувязь прадпрыемстваў праз гэтыя пасты і групы з прэзідыумам горсавета, дзякуючы чаму горсавет змог свабодна прыходзіць на дапамогу фабрыцы, — гэтая фабрыка пасляго выйшла з прарыву.

Асабліва яркі прыклад значэння масавай работы горсаветаў дае праводзімы конкурс саветаў на лепшае аказанне дапамогі чыгуначнаму транспарту. Цэлы рад сур'ёзных задач, вырашэнне якіх сіламі саміх чыгунак было б надзвычай затrudнена, аказаліся лёгка вырашальнымі, калі на дапамогу прышлі саветы, мабілізаваўшы для гэтай мэты свой актыў і сродкі. Прывядзенне ў парадак стрэлак, вартаўнічых будак, барацьба за над'яздныя шляхі, за чыстату на стаянцях чыгунак, за лепшае абслугоўванне пасажыраў, за палепшанне кватэрных умоў, а таксама снабжэння чыгуначнікаў і цэлы рад іншых задач паспяхова вырашаюцца пры ўдзеле горсаветаў. Менскі, Віцебскі, Оршанскі, Барысаўскі і іншыя горсаветы ўпorna дамагаюцца першынства ў гэтым саборніцтве. Барысаўскі горсавет здолеў ужо заяваць сабе першае месца сярод горсаветаў БССР.